॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः सृष्टा इंन्द्राग्नी अपांगूहता् क्षेत्रज्ञापंतिरिन्द्राग्नी व में प्रजा अपांघुक्षतामिति स एतमैंन्द्राग्नमेकांदशकपालमपश्यत्तित्रिरंवपृत्तावंस्मे प्रजाः प्रासांधयतामिन्द्राग्नी वा एतस्यं प्रजामपंगूहतो योऽलं प्रजाये सन्प्रजां न विन्दतं ऐन्द्राग्नमेकांदशकपालं निवंपेत्प्रजाकांम इन्द्राग्नी (१)

पुव स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित तावेवास्मैं प्रजां प्रसाधयतो विन्दतें प्रजामैंन्द्राग्नमेकांदशकपालं निर्वपेथ्स्पर्धमानः क्षेत्रे वा सजातेषु वेन्द्राग्नी एव स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित ताभ्यांमेवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृंव्यस्य वृङ्के वि पाप्मना भ्रातृंव्येण जयतेऽप वा पुतस्मांदिन्द्रियं वीर्यं कामित यः संङ्गामम्पप्रयात्यैन्द्राग्नमेकांदश-कपालं निर्-(२)

वंपेथ्सङ्ग्रामम्पप्रयास्यित्रंन्द्राग्नी एव स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित तावेवास्मित्रिन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेणं वीर्येणोपुप्रयाति जयंति तर संङ्ग्रामं वि वा एष इंन्द्रियेणं वीर्येणर्द्धते यः संङ्ग्रामं जयंत्यैन्द्राग्नमेकांदशकपालं निर्वपेथ्सङ्गामं जित्वेन्द्राग्नी एव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं (३)

धत्तो नेन्द्रियेणं वीर्येण व्यृंद्धतेऽप् वा एतस्मांदिन्द्रियं वीर्यं कामित् य एतिं जनतांमैन्द्राग्नमेकांदशकपालं निर्वपेश्चनतां-मेष्यित्रिन्द्राग्नी एव स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित तावेवास्मिन्निन्द्रयं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेणं वीर्येण जनतांमित पौष्णं चरुमनुनिर्वपेत्पूषा वा इंन्द्रियस्यं वीर्यस्यानुप्रदाता पूषणंमेव (४)

स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवास्मां इन्द्रियं वीर्यमनु प्रयच्छति क्षेत्रपृत्यं चुरुं निर्वपेञ्चनतामागत्येयं वै क्षेत्रंस्य पतिंर्स्यामेव प्रतिंतिष्ठत्येन्द्राग्नमेकांदशकपालमुपरिष्टा-न्निर्वपेदस्यामेव प्रतिष्ठायैन्द्रियं वीर्यमुपरिष्टादात्मन्धंत्ते॥ (५)

प्रजाकांम इन्द्रामी उंपप्रयात्यैन्द्राम्रमेकांदशकपालुं निर्वीर्यं पूषणंमेवेकान्नचंत्वारिप्शर्च॥———[१]

अग्नये पिथकृते पुरोडाशंमृष्टाकंपालं निर्वेषेद्यो देर्शपूर्णमास-याजी सन्नंमावास्याँ वा पौर्णमासीं वांऽतिपादयेंत्पथो वा एषो-ऽद्धपंथेनैति यो दंर्शपूर्णमासयाजी सन्नंमावास्याँ वा पौर्णमासीं वांऽतिपादयंत्यग्निमेव पंथिकृत् स्वनं भाग्धेयेनोपं धावित स एवन्मपंथात्पन्थामपि नयत्यनङ्गान्दक्षिणा वही ह्येष समृद्धा अग्नयें बृतपंतये (६) पुरोडाशंम्ष्टाकंपालं निर्वेषेद्य आहिंताग्निः सन्नंब्रत्यमिंव् चरेंद्ग्निमेव ब्रतपंति स्वनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवैनं ब्रतमालंग्भयति ब्रत्यो भवत्यग्नये रक्षोघ्ने पुरोडाशंम्ष्टाकंपालं निर्वेषेद्य रक्षा रेसि सचेरन्नग्निमेव रेक्षोहण्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवास्माद्रक्षा इस्यपंहन्ति निर्शितायां निर्वेषे- (७)

न्निशिताया १ हि रक्षा १ सि प्रेरते सम्प्रेणाँ न्येवैनांनि हन्ति परिश्रिते याजयेद्रक्षंसामनं न्ववचाराय रक्षोग्नी याँ ज्यानुवाक्ये भवतो रक्षंसा १ स्तृत्यां अग्नयें रुद्रवंते पुरोडाशं मृष्टाकंपालं निर्वपदिभ्चरं त्रेषा वा अस्य घोरा तुनूर्यद्रुद्रस्तस्मां पृवैनमावृश्चिति ताजगार्तिमार्च्छं त्युग्नयें सुरिभमतें पुरोडाशं मृष्टाकंपालं निर्वपेद्यस्य गावों वा पुरुषा - (८)

वा प्रमीयेंर्न् यो वां बिभीयादेषा वा अंस्य भेष्ठ्यां तुनूर्यथ्सुंरिभमती तयैवास्में भेष्जं करोति सुरिभमतें भवति पूतीग्न्थस्यापंहत्या अग्नये क्षामंवते पुरोडाशंमृष्टाकंपालं निर्विपेथ्सङ्ग्रामे सं यंत्ते भाग्धेयेंनैवैन शमियत्वा परांनिभि निर्दिशति यमवरेषां विद्धांन्ति जीवंति स यं परेषां प्र स मीयते जयंति तर संङ्गाम- (९)

मुभि वा एष एतानुंच्यित् येषां पूर्वापुरा अन्वश्चः प्रमीयंन्ते

पुरुषाहुतिर्ह्यस्य प्रियतंमाऽग्नये क्षामंवते पुरोडाशंम्ष्टाकंपालं निर्विपेद्भाग्धेयेंनैवैन श्रे शमयति नैषां पुराऽऽयुषोऽपंरः प्रमीयतेऽभि वा एष एतस्यं गृहानुंच्यति यस्यं गृहान्दहंत्यग्नये क्षामंवते पुरोडाशंम्ष्टाकंपालं निर्विपेद्भाग्धेयेंनैवैन श्रे शमयति नास्यापंरं गृहान्दहति॥ (१०)

वृतपंतये निशंतायात्रिवंपृत्पुरुषाः मङ्गामन्न च्त्वारि च॥———[२] अग्नये कामाय पुरोडाशंमष्टाकंपालं निवंपेद्यं कामो

अग्नयं कामाय पुराडाशमृष्टाकपाल् निवपद्य कामा नोपनमेद्ग्निमेव काम् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित स एवैनं कामेन समर्द्धयत्युपैनं कामो नमत्यग्नये यिवष्टाय पुरोडाशंम्ष्टा-कंपालं निर्वप्थ्स्पर्धमानः क्षेत्रं वा सजातेषुं वाऽग्निमेव यिवष्टश् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित तेनैवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृंव्यस्य (११)

युवते वि पाप्मना भातृं व्येण जयते ऽग्नये यविष्ठाय पुरो डाशंमुष्टाकं पालं निर्वपेदिभ चर्यमां णो ऽग्निमेव यविष्ठ श् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवास्माद्रक्षा श्रेसि यवयति नैनं मिन्च रैन्थ्स्तृणुते ऽग्नय् आयुंष्मते पुरो डाशं मुष्टाकं पालं निर्वपेद्यः कामयेत् सर्वमायुंरियामित्य ग्निमेवाऽऽयुंष्मन्त श्रुं स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवास्मि- (१२)

न्नायुर्दधाति सर्वमायुरेत्यमये जातवेदसे पुरोडाशम्षाकंपालं

निर्वेपेद्भृतिंकामोऽग्निमेव जातवेदस् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित् स एवेनं भूतिं गमयित् भवंत्येवाग्नये रुकाते पुरोडाशंमुष्टाकंपालं निर्वेपेद्गुक्कांमोऽग्निमेव रुकान्त् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित् स एवास्मिन्नुचं दधाित् रोचंत एवाग्नये तेजंस्वते पुरोडाशं- (१३)

द्वितीयः प्रश्नः

मृष्टाकंपालं निर्वपेत्तेजंस्कामोऽग्निमेव तेजंस्वन्त्र् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित स एवास्मिन्तेजों दधाित तेज्स्व्येव भंवत्यग्नयें साह्न्त्यायं पुरोडाशंमुष्टाकंपालं निर्वपेथ्सीक्षंमाणो-ऽग्निमेव सांह्न्त्यः स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित तेनैव संहते यः सीक्षंत॥ (१४)

अग्नयेऽन्नंवते पुरोडाशंम्ष्टाकंपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्नं-वान्थ्स्यामित्यग्निमेवान्नंवन्त् इ स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवैन्मन्नंवन्तं करोत्यन्नंवानेव भंवत्यग्नयैऽन्नादायं पुरोडाशं-म्ष्टाकंपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्नादः स्यामित्यग्निमेवान्नादः स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवैनंमन्नादं करोत्यन्नाद - (१५)

भ्रातृंव्यस्यास्मिन्तेजंस्वते पुरोडाशंमृष्टात्रिर्शशच॥=_____[3]

एव भंवत्यग्नयेऽन्नंपतये पुरोडाशंम्ष्टाकंपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्नंपतिः स्यामित्यग्निमेवान्नंपति स्वनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवैन्मन्नंपतिं करोत्यन्नंपतिरेव भंवत्यग्नये पर्वमानाय पुरोडाशंम्ष्टाकंपालं निर्वपेदग्नये पावकायाग्नये शुचये ज्योगांमयावी यद्ग्रये पर्वमानाय निर्वपंति प्राणमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्रये (१६)

पावकाय वार्चमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्रये शुर्चय आयुरेवास्मिन्तेनं दधात्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येवैतामेव निर्वपेचक्षंष्कामो यद्ग्रये पवंमानाय निर्वपंति प्राणमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्रये पावकाय वार्चमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्रये शुर्चये चक्षंरेवास्मिन्तेनं दधा- (१७)

त्युत यद्यन्थो भवंति प्रैव पंश्यत्यग्नये पुत्रवंते पुरोडाशंमुष्टा-कंपालं निर्वपेदिन्द्रांय पुत्रिणे पुरोडाशमेकांदशकपालं प्रजाकांमों-ऽग्निरेवास्मैं प्रजां प्रंजनयंति वृद्धामिन्द्रः प्रयंच्छत्यग्नये रसंवते-ऽजक्षीरे च्रुं निर्वपेद्यः कामयेत् रसंवान्थ्स्यामित्यग्निमेव रसंवन्त्र्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स पृवैन्ह् रसंवन्तं करोति (१८)

रसंवानेव भंवत्यजक्षीरे भंवत्याग्नेयी वा एषा यद्जा साक्षादेव रस्मवंरुन्धेऽग्नये वसुंमते पुरोडाशंम्ष्टाकंपालं निर्वेषेद्यः कामयेत् वसुंमान्थ्रस्यामित्यग्निमेव वसुंमन्त् स्वनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवेनं वसुंमन्तं करोति वसुंमानेव भंवत्यग्नये वाजसृते पुरोडाशं-म्ष्टाकंपालं निर्वेष्थ्सङ्ग्रामे सं यंत्ते वाजं (१९)

वा एष सिंसीर्षित् यः संङ्गामं जिगीषत्यग्निः खलु वै देवानां वाज्मुदग्निमेव वाजम्तुत्र् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित धाविति वाज्रु हन्तिं वृत्रं जयिति तर संङ्गाममथी अग्निरिव न प्रतिधृषे भवत्युग्नयेंऽग्निवते पुरोडाशंमुष्टाकंपालं निर्वपेद्यस्याग्नावृग्निमंभ्युद्धरेयुर्निर्दिष्टभागो वा एतयोर्न्यो-ऽनिर्दिष्टभागोऽन्यस्तौ सम्भवंन्तौ यजंमान- (२०)

म्भिसम्भंवतः स ईंश्वर आर्तिमार्तोर्यद्ग्रयेंऽग्निवते निर्वपंति भाग्धेयेंनैवैनौं शमयति नार्तिमार्छति यजंमानोऽग्नये ज्योतिंष्मते पुरोडाशंम्ष्टाकंपालं निर्वपेद्यस्याग्निरुद्धृतोऽहुंतेऽग्निहोत्र उद्घायेदपंर आदीप्यांनूद्धृत्य इत्यांहुस्तत्तथा न कार्यं यद्भांग्धेयंम्भि पूर्वं उद्घियते किमपरोऽभ्यु- (२१)

द्धियेतेति तान्येवावक्षाणांनि सन्निधायं मन्थेदितः प्रथमं जंज्ञे अग्निः स्वाद्योनेरिधं जातवेदाः। स गांयत्रिया त्रिष्टुभा जगंत्या देवेभ्यों हृव्यं वहत् प्रजानन्निति छन्दोंभिरेवैन् इ स्वाद्योनेः प्रजनयत्येष वाव सौंऽग्निरित्यांहुज्योंतिस्त्वा अस्य परापतित्मिति यद्ग्रये ज्योतिष्मते निर्वपंति यदेवास्य ज्योतिः परापतितं तदेवावंरुन्थे॥ (२२)

करोत्यन्नादो दंधाति यदुग्रये शुचेये चक्षेर्वास्मिन्तेनं दधाति करोति वाजुं यर्जमानुमुदेवास्य पद्वं॥ig[laybreat]

वैश्वानुरं द्वादंशकपालुं निर्वपद्वारुणं चुरुं दंधिकाव्णे चुरुमंभिशुस्यमानो यद्वैश्वानुरो द्वादंशकपालो भवंति संवथ्सुरो वा अग्निर्वैश्वानुरः संवथ्सुरेणैवैन ई स्वदयुत्यपं पापं वर्ण ई हते वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मं श्चित दिधिकाव्यणां पुनाति हिरंण्यं दिक्षंणा प्वित्रं वै हिरंण्यं पुनात्येवैनं माद्यं मस्यात्रं भवत्येतामेव निर्वेपत्प्रजाकां मः संवथ्सरो (२३)

वा एतस्याशाँनतो योनिं प्रजायै पशूनां निर्दहित यो-ऽलं प्रजाये सन्प्रजां न विन्दते यद्वैश्वानरो द्वादेशकपालो भवंति संवथ्सरो वा अग्निर्वेश्वानरः संवथ्सरमेव भांग्धेयेन शमयित सोंऽस्मै शान्तः स्वाद्योनैः प्रजां प्रजनयित वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुंश्वित दिधिकाव्यणां पुनाति हिरंण्यं दक्षिणा प्वित्रं वै हिरंण्यं पुनात्येवैनं (२४)

विन्दतें प्रजां वैश्वान्रं द्वादेशकपालं निर्विपत्पुत्रे जाते यद्ष्टाकंपालो भवंति गायत्रियैवैनं ब्रह्मवर्चसेनं पुनाति यत्रवंकपालिस्र्वृत्तेवास्मिन्तेजों दधाति यद्दशंकपालो विराजैवास्मिन्त्रज्ञाद्यं दधाति यदेकांदशकपालिस्र्रेष्टुभैवास्मिन्त्रियं दंधाति यद्वादेशकपालो जगंत्यैवास्मिन्पुशून्दंधाति यस्मिंआत पुतामिष्टिं निर्वपंति पूत - (२५)

एव तेंज्स्स्यंन्नाद इंन्द्रियावी पंशुमान्भंवृत्यव वा एष सुंवर्गाल्लोकाच्छिंद्यते यो दंर्शपूर्णमासयाजी सन्नंमावास्याँ वा पौर्णमासीं वांऽतिपादयंति सुवर्गाय हि लोकायं दर्शपूर्णमासाविज्येते वैश्वान्रं द्वादंशकपालं निर्वपेदमावास्यां वा पौर्णमासीं वांऽतिपाद्यं संवथ्सरो वा अग्निर्वेश्वान्रः संवथ्सरमेव प्रीणात्यथीं संवथ्सरमेवास्मा उपंदधाति सुवर्गस्यं लोकस्य सम्प्रा (२६)

अथों देवतां पृवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेति वीर्हा वा एष देवानां यौऽग्निमुंद्वासयंते न वा एतस्यं ब्राह्मणा ऋंतायवंः पुराऽन्नंमक्षन्नाग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपेद्वैश्वान्रं द्वादंश-कपालमृग्निमुंद्वासिय्घ्यन् यद्ष्टाकंपालो भवंत्यृष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रौऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मां आति्थ्यं कंरोत्यथो यथा जनं यतेऽवसं करोतिं ताद- (२७)

गेव तद्वादेशकपालो वैश्वान्रो भेवित द्वादेश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरः खलु वा अग्नेर्योनिः स्वामेवैनं योनिं गमयत्याद्यंमस्यान्नं भवित वैश्वान्रं द्वादेशकपालं निर्वपन्मारुतः सप्तकंपालं ग्रामंकाम आहवनीये वैश्वान्रमधिश्रयित गार्हंपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्ये द्वादंशकपालो वैश्वान्रो भेवित द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरेणैवास्मे सजाताः श्र्यांवयित मारुतो भेवित (२८)

मुरुतो वै देवानां विशों देवविशेनैवास्मैं मनुष्यविशमवं-रुन्धे सप्तकंपालो भवति सप्तगंणा वै मुरुतों गणश एवास्मैं सजातानवंरुन्धेऽनूच्यमांन आसांदयित विशंमेवास्मा अनुंवर्त्मानं

करोति॥ (२९)

प्रजाकांमः संवथ्सरः पुनात्येवैनं पूतः समक्ष्यै तादङ्गांष्ठतो भंवत्येकान्नत्रिष्टशर्च॥————[५]

आदित्यं चुरुं निर्वपेथ्सङ्गामम्पप्रयास्यन्नियं वा अदितिर्स्या-मेव पूर्वे प्रतितिष्ठन्ति वैश्वान्रं द्वादेशकपालं निर्वपेदायतनं गृत्वा संवथ्सरो वा अग्निर्वेश्वान्रः संवथ्सरः खलु वै देवानामायतनमेतस्माद्वा आयतनादेवा असुरानजयन् यद्वैश्वान्रं द्वादंशकपालं निर्वपंति देवानामेवाऽऽयतंने यतते जयंति तथ् संङ्गाममेतस्मिन्वा एतौ मृंजाते (३०)

यो विद्विषाणयोरन्नमित्तं वैश्वान् द्वादंशकपालं निर्वपिद्विद्विषा-णयोरन्नं जुग्ध्वा संवथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान् संवथ्सरस्वंदितमेवात्ति नास्मिन्मृजाते संवथ्सराय वा एतौ सममाते यौ सममाते तयोर्यः पूर्वोऽभिद्रह्मित् तं वर्रुणो गृह्णाति वैश्वान् द्वादंशकपालं निर्वपेथ्सममानयोः पूर्वोऽभिद्रह्मं संवथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान् रः संवथ्सरमेवाऽऽस्वा निर्वरुणम् (३१)

प्रस्तांद्भिद्रुंह्यति नैनं वर्रणो गृह्णात्याव्यं वा एष प्रतिंगृह्णाति योऽविं प्रतिगृह्णातिं वैश्वान्रं द्वादंशकपालं निर्वेपेदविं प्रतिगृह्यं संवथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान्रः संवथ्सरस्वंदितामेव प्रतिंगृह्णाति नाव्यं प्रतिंगृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रांमाप्रोति य उभयादंत्प्रतिगृह्णात्यश्वं वा पुरुषं वा वैश्वानुरं द्वादेशकपालं निर्वपेदुभ्यादेत् (३२)

प्रतिगृह्यं संवथ्सरो वा अग्निर्वेश्वानुरः संवथ्सरस्वंदितमेव प्रतिगृह्णाति नाऽऽत्मनो मात्रांमाप्नोति वैश्वान्रं द्वादंशकपालं निवंपेथ्सनिमेष्यन्थ्यंवथ्सरो वा अग्निर्वेश्वान्रो यदा खलु वै संवथ्सरं जनतायां चर्त्यथ् स धंनार्घो भंवति यद्वैश्वान्रं द्वादंशकपालं निवंपित संवथ्सरसातामेव सनिम्भि प्रच्यंवते दानंकामा अस्मै प्रजा भंवन्ति यो वै संवथ्सरं (३३)

प्रयुज्य न विमुश्चत्यंप्रतिष्ठानो वै स भंवत्येतमेव वैश्वान्रं पुनरागत्य निर्वपद्यमेव प्रयुक्के तं भागधेयेन विमुश्चित प्रतिष्ठित्यै यया रञ्जोत्तमां गामाजेत्तां भ्रातृंव्याय प्रहिंणुयान्निर्ऋतिमेवास्मै प्रहिंणोति॥ (३४)

पुन्द्रं चरुं निर्वपत्पाद्यो वे संवध्यारः पद्विरंशवाण——[६]

ऐन्द्रं चरुं निर्वपत्पायुकांम ऐन्द्रा वे पृशव इन्द्रंमेव स्वेनं
भाग्धेयेनोपं धावित स एवास्मैं पृशून्प्रयंच्छिति पशुमानेव
भंवित चरुर्भविति स्वादेवास्मै योनैः पृशून्प्रजनयतीन्द्रांयेन्द्रियावंते
पुरोडाश्मेकांदशकपालं निर्वपत्पशुकांम इन्द्रियं वे पृशव
इन्द्रंमेवेन्द्रियावंन्त्र् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित स - (३५)
एवास्मां इन्द्रियं पृशून्प्रयंच्छिति पशुमानेव भंवतीन्द्रांय धूर्मवंते

पुरोडाश्मेकांदशकपालं निर्विपेद्वह्मवर्चसकांमो ब्रह्मवर्चसं वै घुर्म इन्द्रमेव घुर्मवन्तु इस्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स पुवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं देधाति ब्रह्मवर्चस्येव भवतीन्द्रायार्कवंते पुरोडाश्मेकांदशकपालं निर्विपेदन्नंकामोऽर्को वै देवानामन्नमिन्द्रमेवार्कवंन्तु स्वेनं भाग्धेये-(३६)

नोपंधावित स पुवास्मा अत्रं प्रयंच्छत्यन्नाद पुव भंवतीन्द्रांय घर्मवंते पुरोडाश्मेकांदशकपालं निर्वपेदिन्द्रांयेन्द्रियावंत इन्द्रांयार्कवंते भूतिंकामो यदिन्द्रांय घर्मवंते निर्वपंति शिरं पुवास्य तेनं करोति यदिन्द्रांयेन्द्रियावंत आत्मानमेवास्य तेनं करोति यदिन्द्रांयोन्द्रियावंत आत्मानमेवास्य तेनं करोति यदिन्द्रांयार्कवंते भूत पुवान्नाद्ये प्रतितिष्ठति भवत्येवेन्द्रांया (३७)

श्होमुचे पुरोडाश्मेकांदशकपालुं निर्वपेद्यः पाप्मनां गृहीतः स्यात्पाप्मा वा अश्ह् इन्द्रंमेवाश्होमुच्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित् स पुवैनं पाप्मनोऽश्हंसो मुञ्चतीन्द्रांय वैमुधायं पुरोडाश्मेकांदश-कपालुं निर्वपेद्यं मृधोऽभि प्रवेपेरत्राष्ट्राणिं वाऽभिसंमियुरिन्द्रंमेव वैमृध्इ स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित् स पुवास्मान्मृधो (३८)

ऽपंहुन्तीन्द्रांय त्रात्रे पुंरोडाशुमेकांदशकपालं निर्वपेद्धुद्धो वा परियत्तो वेन्द्रमेव त्रातार्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवैनं त्रायत् इन्द्रायाकाश्वमेधवंते पुरोडाशुमेकांदश- कपालुं निर्वपृद्धं मंहायुज्ञो नोपनमेंदेते वै मंहायुज्ञस्यान्त्यें तुनू यदंकिश्वमेधाविन्द्रंमेवार्कांश्वमेधवंन्तु स्वेनं भागधेयेनोपं धावित स एवास्मां अन्तुतो महायुज्ञं च्यांवयृत्युपैनं महायुज्ञो नंमिति॥ (३९)

डुन्ड्रियावंन्तु इं स्वेनं भागुधेयेनोपं धावति सौंऽर्कवंन्तु इं स्वेनं भागुधेयेनैवेन्द्रांयास्मान्मृधौंऽस्मै सुप्त

इन्द्रायान्वृंजवे पुरोडाश्मेकांदशकपालुं निर्वपद्वामंकाम् इन्द्रमेवान्वृंजु्ङ् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित स एवास्मे सजाताननुंकान्करोति ग्राम्येव भंवतीन्द्राण्ये चुरुं निर्वपेद्यस्य सेनाऽसर्शितेव स्यादिन्द्राणी वै सेनांये देवतेन्द्राणीमेव स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित सैवास्य सेनार् सङ्श्यंति बल्बंजानपी- (४०) द्धो सन्नंह्येद्रीर्यत्राधिष्कन्ना न्यमेंह्त्ततो बल्बंजा उदंतिष्ठन्गवां-मेवैनं न्यायमंपिनीय गा वेदयतीन्द्रांय मन्युमते मनस्वते

पुरोडाश्मेकादशकपालं निर्वपेथ्सङ्ग्रामे सं यत्त इन्द्रियेण वै मन्युना मनंसा सङ्ग्रामं जंयतीन्द्रंमेव मन्युमन्तं मनंस्वन्त् रू स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनों दधाति जयंति तर (४१)

संङ्ग्राममेतामेव निर्वपेद्यो हृतमेनाः स्वयं पाप इव् स्यादेतानि हि वा एतस्मादपंजान्तान्यथैष हृतमेनाः स्वयं पाप इन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्त् स्वनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनों दधाति न हृतमनाः स्वयं पापो भवतीन्द्रांय दात्रे पुंरोडाशमेकांदशकपालं निर्वपेद्यः कामयेत दानकामा मे प्रजाः स्यु- (४२)

रितीन्द्रमेव दातार्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित स एवास्मै दानंकामाः प्रजाः करोति दानंकामा अस्मै प्रजा भंवन्तीन्द्रांय प्रदात्रे पुरोडाश्मेकांदशकपालं निर्वपेद्यस्मै प्रत्तंमिव सन्न प्रंदीयेतेन्द्रंमेव प्रदातार्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित स एवास्मै प्रदापयतीन्द्रांय सूत्राम्णे पुरोडाश्मेकांदशकपालं निर्वपेदपंरुद्धो वा (४३)

ऽपरुद्धमानो वेन्द्रमेव सुत्रामाण्ड् स्वेन भाग्धेयेनोपं धावति स एवैन त्रायतेऽनपरुद्धो भवतीन्द्रो वै सदङ् देवतांभिरासीथ्स न व्यावृतंमगच्छ्थ्स प्रजापंतिमुपांधावृत्तस्मा एतमैन्द्रमेकांदशकपालं निरंवपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रियमंदधाच्छक्ररी याज्यानुवाक्ये अकरोद्वज्रो वै शक्ररी स एनं वज्रो भूत्यां ऐन्ध् (४४)

सो ऽभव्थ्सो ऽबिभेद्भूतः प्र मां धक्ष्यतीति स प्रजापंतिं पुन्रुपाधाव्थ्स प्रजापंतिः शक्कंर्या अधि रेवतीं निरंमिमीत् शान्त्या अप्रदाहाय योऽलई श्रियै सन्थ्यदङ्ख्संमानेः स्यात्तस्मा एतमैन्द्रमेकांदशकपालं निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित स एवास्मिन्निन्द्रियं देधाति रेवतीं पुरोनुवाक्यां भवित शान्त्या अप्रदाहाय शक्वंरी याज्यां वज्रो वै शक्वंरी स एंनं वज्रो भूत्यां इन्धे भवंत्येव॥ (४५)

धृ भवत्युव॥ (४५) अपृ तः स्युवेंन्थ भवति चतुर्दश च॥━━━━=[८]

आग्नावैष्णवमेकांदशकपालं निर्वपेदिभ्चर्न्थ्सरंस्वत्याज्यं-भागा स्याद्वांर्हस्पत्यश्चरुर्यदांग्नावैष्ण्व एकांदशकपालो भवंत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवतांभिश्चेवैनं यज्ञेनं चाभिचंरित सरंस्वत्याज्यंभागा भवित वाग्वै सरंस्वती वाचेवैनंमभिचंरित बार्हस्पत्यश्चरुर्भवित ब्रह्म वे देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मंणुवैनंमभिचंरित (४६)

प्रति वै प्रस्तांदिभ्चरंन्तम्भिचरन्ति द्वेद्वे पुरोनुवाक्यें कुर्यादितप्रयंक्त्या एतयैव यजेताभिचर्यमाणो देवतांभिरेव देवताः प्रतिचरित यज्ञेनं यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्म स देवताःश्चेव यज्ञं चं मद्धातो व्यवंसपिति तस्य न कुतंश्चनोपां व्याधो भविति नैनंमिभ्चरंन्थ्स्तृणुत आग्नावैष्ण्वमेकांदशकपालं निर्वपेद्यं यज्ञो नो- (४७)

प्नमेंद्गिः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञौंऽग्निं चैव विष्णुं च स्वेनं भागधेयेनोपं धावित तावेवास्में युज्ञं प्रयंच्छत उपैनं युज्ञो नंमत्याग्नावैष्णवं घृते चुरुं निर्विपेचक्षुंष्कामोऽग्नेर्वे चक्षुंषा मनुष्यां वि पंश्यन्ति युज्ञस्यं देवा अग्निं चैव विष्णुं च स्वेनं भागधेयेनोपं धावति तावेवा- (४८)

यदाज्यंमन्डुहंस्तण्डुला मिंथुनादेवास्मे चक्षुः प्रजंनयति घृते भंवित तेजो वै घृतं तेज्ञश्चक्षुस्तेजंसैवास्मे तेज्ञश्चक्षुरवंरुन्थ इन्द्रियं वै वीर्यं वृङ्के भ्रातृंव्यो यजंमानोऽयंजमानस्याद्ध्रस्तेल्पां प्रति निर्वपद्धातृंव्ये यजंमाने नास्यैन्द्रियं (४९)

स्मि अक्षुंर्धत्त अक्षुंष्मानेव भंवति धेन्वै वा एतद्रेतो

वीर्यं वृङ्के पुरा वाचः प्रवंदितोर्निवंपेद्यावंत्येव वाक्तामप्रोदितां भातृं व्यस्य वृङ्के तामंस्य वाचं प्रवदंन्तीमृन्या वाचोऽनु प्रवंदन्ति ता इंन्ड्रियं वीर्यं यजंमाने दधत्याग्नावैष्णव-मृष्टाकंपालुं निवंपेत्प्रातः सवनस्यांकाले सरंस्वत्याज्यंभागा स्याद्वांरहस्पृत्यश्चरुर्यदृष्टाकंपालो भवंत्यृष्टाक्षंरा गायुत्री गांयुत्रं प्रांतः सवनं प्रांतः सवनमेव तेनांऽऽप्रो- (५०)

त्याग्नावैष्ण्वमेकांदशकपालं निर्विप्नमाद्धीन्दिनस्य सर्वनस्या-काले सरेस्वत्याज्यंभागा स्याद्धांर्हस्पत्यश्चरुर्यदेकांदशकपालो भवत्येकांदशाक्षरा त्रिष्ठुत्रेष्टुंभं माद्धीन्दिन् सर्वनं माद्धीन्दिनमेव सर्वनं तेनांऽऽप्नोत्याग्नावेष्ण्वं द्वादंशकपालं निर्विपत्तियसवनस्यां-काले सरेस्वत्याज्यंभागा स्याद्धांर्हस्पत्यश्चरुर्यद्वादंशकपालो भवति द्वादंशाक्षरा जर्गती जार्गतं तृतीयसवनं तृतीयसवनमेव तेनांऽऽप्नोति देवतांभिरेव देवताः (५१) प्रतिचरित युज्ञेनं युज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्मं कृपालैरेव छन्दा इंस्याप्रोतिं पुरोडाशैः सर्वनानि मैत्रावरुणमेकंकपालुं निर्विपद्वशार्यं काले यैवासौ भ्रातृंव्यस्य वृशाऽनॄंब्न्थ्यां सो एवैषैतस्यैकंकपालो भवति नहि कृपालैंः पृशुमर्हत्याप्तुम्ं॥ (५२)

ब्रह्मणेवनंम्भिचंरति युज्ञो न तावेवास्येन्द्रियमाँग्नोति देवताः समित्रिरंशवामा [९]
असार्वादित्यो न व्यरोचत् तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छुन्तस्मा
तर् सोमारोद्रं चरुं निरंवपन्तेनैवास्मित्रचंमदधर्यो ब्रह्मवर्चसकामः

पुतर सोमारोद्धं चुरुं निरंवपुन्तेनेवास्मिन्नुचंमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकांमः स्यात्तस्मां पुतर सोमारोद्धं चुरुं निर्वपृथ्सोमं चैव रुद्धं च स्वेनं भागुधेयेनोपं धावित तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसन्धंत्तो ब्रह्मवर्चस्येव भंवित तिष्यापूर्णमासे निर्वपद्धेद्रो- (५३)

वै तिष्यः सोमः पूर्णमांसः साक्षादेव ब्रह्मवर्चसमवंरुन्धे परिश्रिते याजयित ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै श्वेतायै श्वेतवंथसायै दुग्धं मंथितमाज्यं भवत्याज्यं प्रोक्षंणमाज्यंन मार्जयन्ते यावंदेव ब्रह्मवर्चसं तथ्सवं करोत्यितं ब्रह्मवर्चसं क्रियत् इत्यांहुरीश्वरो दुश्चर्मा भविंतोरितिं मान्वी ऋचौ धाय्ये कुर्याद्यद्वै किं च्मनुरवंदत्तद्वेषजं (५४)

भेषुजमेवास्मैं करोति यदिं बिभीयाद्दुश्चर्मा भविष्यामीतिं सोमापौष्णं चुरुं निर्वपेथ्सौम्यो वै देवत्या पुरुषः पौष्णाः पुशवः स्वयैवास्मैं देवतंया पृशुभिस्त्वचें करोति न दुश्चर्मा भवति सोमारौद्रं चुरुं निर्वपेत्प्रजाकांमः सोमो वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनियता सोमं एवास्मै रेतो दधाँत्यग्निः प्रजां प्रजनयति विन्दतें (५५)

प्रजा सोमारौद्रं चुरुं निर्विपेदिभ्चिर्रन्थ्सौम्यो वै देवतया पुरुष एष रुद्रो यद्ग्निः स्वायां एवैनं देवताये निष्क्रीयं रुद्रायापि दधाति ताजगार्तिमार्च्छिति सोमारौद्रं चुरुं निर्विपेख्योगांमयावी सोमं वा एतस्य रसो गच्छत्यग्नि शरीरं यस्य ज्योगामयंति सोमादेवास्य रसें निष्क्रीणात्यग्नेः शरीरमृत यदी- (५६)

तासुर्भवंति जीवंत्येव सोमारुद्रयोवां एतं ग्रंसित होता निष्ण्वंदित स ईंश्वर आर्तिमार्तोरनङ्गान् होत्रा देयो विहुवां अनुङ्गान् विहुर्होता विहुनेव विहुमात्मान स्पृणोति सोमारोद्रं च्रुं निर्विपद्यः कामयेत स्वैंऽस्मा आयतेने भ्रातृंव्यं जनयेयमिति वेदिं पिर्गृह्यार्द्धमृंद्धन्याद्र्दं नार्द्धं ब्रुहिषः स्तृणीयाद्र्द्धं नार्द्धमिद्धस्याभ्याद्द्धाद्र्द्धं न स्व एवास्मां आयतेने भ्रातृंव्यं जनयति॥ (५७)

रुद्रो भेषुजं विन्दते यदिं स्तृणीयादुर्दं द्वादंश च॥———[१०]

ऐन्द्रमेकांदशकपालुं निर्वपेन्मारुतः सप्तकंपालुं ग्रामंकाम्

इन्ह्रं चैव मुरुतंश्च स्वेनं भागुधेयेनोपं धावित त एवास्में सजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्यंव भवत्याहवनीयं ऐन्द्रमिधेश्रयित गार्हंपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्ये सप्तकंपालो मारुतो भंवित सप्तगंणा वै मुरुतों गणुश एवास्में सजातानवंरुन्धेऽनूच्यमान आसांदयित विशंमेवा- (५८)

स्मा अनुंबर्त्मानं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत क्षत्रायं च विशे चं समदं दद्धामित्यैन्द्रस्यांवद्यन्त्र्यादिन्द्रायानुं ब्रूहीत्याश्राव्यं ब्रूयान्मरुतो यजेति मारुतस्यांवद्यन्त्र्यान्मरुद्धोऽनुंब्रूहीत्याश्राव्यं ब्रूयादिन्द्रं यजेति स्व एवैभ्यों भाग्धेये समदं दधाति वितृ १ हाणास्तिष्ठन्त्येतामेव (५९)

निर्वपेद्यः कामयेत् कल्पेर्नितिं यथादेवतमंवदायं यथादेवतं यंजेद्भाग्धेयेनैवैनान् यथायथं कल्पयित् कल्पन्त एवैन्द्रमेकादश-कपालुं निर्वपेद्वैश्वदेवं द्वादंशकपालुं ग्रामंकाम् इन्द्रं चैव विश्वार्श्वश्व देवान्थ्यवेनं भाग्धेयेनोपं धावति त एवास्मे सजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्येव भवत्यैन्द्रस्यावदायं वैश्वदेवस्यावंद्येदथैन्द्रः स्यो- (६०)

परिष्ठादिन्द्रियेणैवास्मां उभ्यतः सजातान्परिगृह्णात्युपाधाय्यं-पूर्वयं वासो दक्षिणा सजातानामुपंहित्ये पृश्चिये दुग्धे प्रैयंङ्गवं चुरुं निर्वपेन्मुरुद्धो ग्रामंकामः पृश्चिये वै पर्यसो मुरुतो जाताः पृश्चिये प्रियङ्गवो मारुताः खलु वै देवतया सजाता मुरुतं एव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति त एवास्मैं सजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्येव भंवति प्रियवंती याज्यानुवाक्ये (६१)

भवतः प्रियमेवैन र समानानां करोति द्विपदां पुरोनुवाक्यां भवति द्विपदं पुवावंरुन्थे चतुष्पदा याज्यां चतुष्पद एव पृश्ननवं-रुन्थे देवासुराः सं यंत्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्ते वेऽन्योंन्यस्मै ज्येष्ठगायातिष्ठमानाश्चतुर्धा व्यंक्रामन्नृग्निर्वसृभिः सोमो रुद्रैरिन्द्रों मुरुद्धिर्वरुण आदित्यैः स इन्द्रः प्रजापंतिमुपांधावृत्तमे-(६२)

तयां स्ज्ञान्यांऽयाजयद्ग्रये वसुंमते पुरोडाशंमृष्टाकंपालं निरंवपृथ्सोमाय रुद्रवंते च्रुमिन्द्रांय म्रुत्वंते पुरोडाश्मेकांदश-कपालं वर्रुणायाऽऽदित्यवंते च्रुरं ततो वा इन्द्रं देवा ज्यैष्ठ्यांयाभि समंजानत् यः संमानेर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतयां संज्ञान्यां याजयेद्ग्रये वसुंमते पुरोडाशंमृष्टाकंपालं निर्वपृथ्सोमाय रुद्रवंते च्रुमिन्द्रांय म्रुत्वंते पुरोडाश्मेकांदशकपालं वर्रुणायाऽऽदित्यवंते च्रुमिन्द्रमेवनं भूतं ज्येष्ठ्यांय समाना अभिसञ्जानते वसिष्टः समानानां भवति॥ (६३)

विशंमेव तिष्ठन्त्येतामेवाथैन्द्रस्यं याज्यानुवाक्यें तं वर्रणायु चतुर्दश च॥————[११]

हिर्ण्यग्र्भ आपो ह् यत्प्रजांपते। स वेंद पुत्रः पितर्ध् स मातर्ध् स सूनुर्भुवथ्स भुंवत्पुनंर्मघः। स द्यामौर्णोदन्तरिक्ष्ध स सुवः स विश्वा भुवों अभव्थ्स आऽभंवत्। उदुत्यं चित्रम्। सप्रत्नवन्नवींयसाऽग्नै द्युम्नेनं सं यतां। बृहत्तंतन्थ भानुनां। निकाव्यां वेधसः शर्श्वंतस्कर्हस्ते दर्धानो - (६४)

नयां पुरूणिं। अग्निर्भुवद्रयिपतीं रयीणाः स्त्रा चंक्राणों अमृतांनि विश्वां। हिरंण्यपाणिमूतयें सिवतार्मुपं ह्वये। स चेत्तां देवतां पदम्। वामम्द्य संवितर्वामम् श्वो दिवेदिवे वामम्स्मभ्यः सावीः। वामस्य हि क्षयंस्य देव भूरेर्या धिया वामभाजः स्याम। बिहत्था पर्वतानां खिद्रं विभर्षि पृथिवि। प्र या भूमि प्रवत्वति महा जिनोषिं (६५)

महिनि। स्तोमांसस्त्वा विचारिणि प्रतिष्टोभन्त्यक्तुभिः। प्र या वाज्ञन्न हेषंन्तं पेरुमस्यंस्यर्जुनि। ऋदूदरेण सख्यां सचेय यो मा न रिष्येष्दर्यश्व पीतः। अयं यः सोमो न्यधांय्यस्मे तस्मा इन्द्रं प्रतिरमेम्यच्छं। आपान्तमन्युस्तृपलप्रभर्मा धुनिः शिमीवाञ्छरुमा । ऋजीषी। सोमो विश्वांन्यत्सा वनांनि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानांनि देभः। प्र (६६)

सुंवानः सोमं ऋत्युश्चिंकेतेन्द्रांय ब्रह्मं ज्मदंग्निरर्चन्नं। वृषां यन्तासि शवंसस्तुरस्यान्तर्यंच्छ गृणते धृत्रं दर्ष्ह। स्बाधंस्ते मदंश्च शुष्म्यं च ब्रह्म नरों ब्रह्मकृतंः सपर्यन्न। अर्को वा यत्तुरते सोमंचक्षास्तत्रेदिन्द्रों दधते पृथ्सु तुर्याम्। वषंद्गे विष्णवास आ कृंणोमि तन्में जुषस्व शिपिविष्ट ह्व्यम्। (६७)

वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरों मे यूयं पांत स्वस्तिभिः सदां नः। प्र तत्तें अद्य शिंपिविष्ट नामार्यः शर्भामि वयुनांनि विद्वान्। तं त्वां गृणामि त्वस्मतंवीयान्क्षयंन्तम्स्य रजंसः पराके। किमित्तें विष्णो परिचक्ष्यं भूत्प्रयद्वंवक्षे शिंपिविष्टो अस्मि। मा वर्षे अस्मदपंगूह पृतद्यद्नयरूपः सिम्थे बुभूथं। (६८)

अग्ने दा दाशुषे र्यिं वीरवंन्तं परीणसम्। शिशीहि नः सूनुमतः। दा नो अग्ने शितिनो दाः संहुस्निणो दुरो न वाज् हु श्रुत्या अपावृधि। प्राची द्यावापृथिवी ब्रह्मणा कृषि सुवर्ण शुक्रमुषसो विदिद्युतुः। अग्निर्दा द्रविणं वीरपेशा अग्निर्ऋषिं यः सहस्रां सनोति। अग्निर्दिवि ह्व्यमातंतानाग्नेर्धामानि विभृता पुरुत्रा। मा (६९)

नो मर्द्धीरा तू भेर। घृतं न पूतं तुनूरेरेपाः शुचि हिरंण्यम्। तत्तें रुक्मो न रोचत स्वधावः। उभे सुंश्चन्द्र सूर्पिषो दर्वीं श्रीणीष आसिने। उतो न उत्पुंपूर्या उक्थेषु शवसस्पत इष स्तोतृभ्य आ भेर। वायों शृत सहिरीणां युवस्व पोष्यांणाम्। उत वां ते सहिस्रिणो रथ आ यांतु पाजंसा। प्र याभिर्- (७०)

यासिं दाश्वारसमच्छां नियुद्धिर्वायिवष्टयें दुरोणे। नि नों रियर सुभोजंसं युवेह नि वीरवृद्धव्यमिश्वयं च रार्थः। रेवर्तीर्नः सधमाद इन्द्रें सन्तु तुविवांजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम। रेवार इद्रेवतंः स्तोता स्यात्त्वावंतो मुघोनंः। प्रेदुं हरिवः श्रुतस्यं॥ (७१)

जिनोपि देभुः प्र हृव्यं बुभूध् मा याभिश्चत्वारि_९शर्च॥———[१२]

[प्रजापंतिस्ताः सृष्टा अग्रयं पथिकृतेऽग्नये कामांयाग्रयेऽत्रंवते वैश्वान्रमांदित्यं चुरुमैन्द्रं चुरुमिन्द्रायान्वंजव आग्नावैष्णुवम्सौ सोंमारौद्रमैन्द्रमेकांदशकपालः हिरण्यगुर्भौ द्वादंश॥ (१२) प्रजापंतिर्ग्नये कामांयाभि सम्भवतो यो विद्विषाणयोरिब्बे सन्नंहोदाग्नावैष्णुवमुपरिष्टाद्यासिं दाश्वाःसमेकंसप्ततिः॥ (७१) प्रजापंतिः प्रेद्ं हरिवः श्रुतस्यं॥]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/